

ZAKON O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima (u daljem tekstu: međunarodna pravna pomoć).

Pružanje međunarodne pravne pomoći

Član 2

(1) Međunarodna pravna pomoć pruža se u skladu sa međunarodnim ugovorom.

(2) Ako međunarodni ugovor ne postoji ili određena pitanja nijesu regulisana međunarodnim ugovorom, međunarodna pravna pomoć pruža se u skladu sa ovim zakonom, pod uslovom da postoji uzajamnost ili se može očekivati da bi strana država izvršila zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć domaćeg pravosudnog organa.

Oblici međunarodne pravne pomoći

Član 3

Međunarodna pravna pomoć obuhvata izručenje okrivljenih i osuđenih, ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja, izvršenje stranih sudskih odluka u krivičnim stvarima, obrazovanje zajedničkih istražnih timova, kao i druge oblike međunarodne pravne pomoći propisane ovim zakonom, odnosno međunarodnim ugovorom.

Načelo dvostrukog kriminaliteta

Član 4

Međunarodna pravna pomoć se može pružiti ako je djelo zbog koga se traži pružanje pravne pomoći kažnjivo djelo i po domaćem zakonu i po zakonu strane države čiji je nadležni organ podnio zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć.

Povjerljivost i zaštita podataka

Član 5

(1) Ako nadležni organ države molilje zahtijeva povjerljivo postupanje, zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć može biti dostupan samo nadležnim organima koji po njemu postupaju i u mjeri neophodnoj za postupanje.

(2) Ako povjerljivost iz stava 1 ovog člana nije moguće obezbijediti, Ministarstvo, odnosno domaći pravosudni organ će o tome obavijestiti nadležni organ države molilje.

(3) Lični podaci dobijeni u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći su dostupni samo organima koji učestvuju u pružanju pravne pomoći i mogu se koristiti samo za potrebe postupka za koji su traženi, kao i drugih postupaka koji su povezani sa tim postupkom i ne mogu se ustupiti trećim stranama bez saglasnosti države molilje, odnosno zamoljene države koja je takve podatke stavila na raspolaganje.

Shodna primjena

Član 6

Ako nije drukčije određeno ovim zakonom, na postupak pružanja međunarodne pravne pomoći shodno se primjenjuju odredbe Zakonika o krivičnom postupku.

Upotreba rodno osjetljivog jezika

Član 7

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

Značenje izraza

Član 8

Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) **domaći pravosudni organ** je sud i državno tužilaštvo koji su zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći;
- 2) **strani nadležni organ** je državni organ koji je prema propisima strane države nadležan za pružanje međunarodne pravne pomoći, odnosno sprovođenje određenih radnji u cilju pružanja međunarodne pravne pomoći;
- 3) **država molilja** je strana država čiji je nadležni organ uputio zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć;
- 4) **zamoljena država** je strana država kojoj se upućuje zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć;
- 5) **domaći zakon** je zakon Crne Gore.

II. NADLEŽNI ORGANI I NAČIN KOMUNIKACIJE

Nadležni organi i centralni organ komunikacije

Član 9

- (1) Za poslove međunarodne pravne pomoći nadležni su domaći pravosudni organi.
- (2) Pojedine radnje u postupku međunarodne pravne pomoći, u okviru svojih nadležnosti, vrše organ državne uprave nadležan za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: Ministarstvo), kao i drugi organi državne uprave, u skladu sa zakonom.
- (3) Domaći pravosudni organ upućuje zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć stranim nadležnim organima i prima zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć stranih nadležnih organa preko centralnog organa komunikacije.
- (4) Poslove centralnog organa komunikacije u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći vrši Ministarstvo.
- (5) Izuzetno od stava 4 ovog člana, iz razloga cjelishodnosti i efikasnosti postupanja, poslove centralnog organa komunikacije za pojedine vrste, odnosno oblasti pravne pomoći može obavljati drugi domaći nadležni organ.
- (6) U slučaju iz stava 5 ovog člana, Ministarstvo dostavlja međunarodnoj organizaciji, odnosno njenom nadležnom tijelu podatke o određivanju centralnog organa komunikacije.

Dostavljanje u slučaju hitnosti i drugih opravdanih razloga

Član 10

U slučaju kad za to postoje razlozi hitnosti, drugi opravdani razlozi ili je predviđeno međunarodnim ugovorom, zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć može se dostavljati i primati diplomatskim putem, posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL) i putem kanala komunikacije Agencije Evropske unije za pravosudnu saradnju u krivičnim stvarima (EUROJUST), u skladu sa međunarodnim standardima.

Neposredna saradnja

Član 11

- (1) Domaći pravosudni organ može neposredno dostaviti stranom nadležnom organu i primiti od stranog nadležnog organa zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć, kad je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili kad postoji uzajamnost.

(2) Domaći pravosudni organ je dužan da vodi evidenciju o neposredno dostavljenim, odnosno primljenim zahtjevima za međunarodnu pravnu pomoć.

(3) Domaći pravosudni organ, na zahtjev Ministarstva, sačinjava i dostavlja izvještaj o neposredno dostavljenim, odnosno primljenim zahtjevima za međunarodnu pravnu pomoć.

Način dostavljanja

Član 12

(1) Zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć može se podnijeti putem pošte, neposrednom predajom, elektronskim ili drugim putem koji omogućava utvrđivanje vjerodostojnosti pošiljaoca i zahtjeva.

(2) Domaći pravosudni organ u svakom trenutku može zatražiti dostavljanje izvornika, odnosno ovjerene kopije zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć ili dokumentacije dostavljene uz taj zahtjev.

Zamolnica

Član 13

(1) Zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć podnosi se u formi zamolnice, odnosno drugog odgovarajućeg akta.

(2) Ako međunarodnim ugovorom ili ovim zakonom nije drukčije propisano, potpisana i ovjerena zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć sadrži:

- 1) naziv i sjedište organa koji je uputio zamolnicu;
- 2) naziv organa kome se zamolnica upućuje, a ako nije poznat njegov tačan naziv, naznaku "nadležni pravosudni organ", uz naziv države čiji je to organ;
- 3) pravni osnov za pružanje međunarodne pravne pomoći;
- 4) oblik međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog zamolnice;
- 5) pravnu kvalifikaciju krivičnog djela i njegov kratak činjenični opis, odnosno kratak činjenični opis kažnjivog djela, osim ako se zamolnica odnosi na dostavu, odnosno uručenje pismena;

6) državljanstvo i druge lične podatke lica u odnosu na koje se traži međunarodna pravna pomoć i njegov položaj u postupku;

7) vrstu sudskog pismena, u slučaju njegove dostave.

(3) Pored podataka iz stava 2 ovog člana, domaći pravosudni organ može tražiti dodatna obavještenja i akte koji su potrebni za postupanje po zamolnici.

(4) Ako međunarodnim ugovorom ili ovim zakonom nije drukčije propisano, uz zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć domaćeg pravosudnog organa, odnosno stranog nadležnog organa prilaže se prevod zamolnice na jeziku države kojoj se zamolnica upućuje ili na jednom od službenih jezika Savjeta Evrope, ako to prihvata zamoljena država.

(5) Odgovori na zamolnice stranih nadležnih organa se, po pravilu, ne prevode.

III. IZRUČENJE OKRIVLJENIH I OSUĐENIH

Hitnost postupanja u postupcima izručenja

Član 14

(1) Postupak izručenja okrivljenih i osuđenih je hitne prirode.

(2) Organi koji učestvuju u postupku izručenja okrivljenih i osuđenih, odnosno donose odluke u vezi sa tim postupkom dužni su da postupaju sa posebnom hitnošću.

Traženje izručenja

Član 15

Izručenje okrivljenih i osuđenih se traži i vrši u skladu sa ovim zakonom, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Uslovi za izručenje

Član 16

Uslovi za izručenje po zahtjevu za izručenje države molilje su da:

- 1) lice čije se izručenje traži nije crnogorski državljanin;
- 2) djelo zbog kojeg se traži izručenje nije učinjeno na teritoriji Crne Gore, protiv nje ili njenog državljanina;
- 3) je djelo zbog kojeg se traži izručenje krivično djelo i po domaćem zakonu i po zakonu države u kojoj je učinjeno;
- 4) po domaćem zakonu, odnosno po zakonu države molilje nije nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili zastarjelost izvršenja kazne prije nego što je lice čije se izručenje traži pritvoreno ili kao okrivljeni ispitano;
- 5) lice čije se izručenje traži nije zbog istog djela od domaćeg suda već osuđeno ili da za isto djelo nije od domaćeg suda pravosnažno oslobođeno, osim ako se steknu uslovi za ponavljanje krivičnog postupka predviđeni Zakonikom o krivičnom postupku ili da protiv tog lica nije u Crnoj Gori, zbog istog djela učinjenog prema Crnoj Gori ili crnogorskom državljaninu, pokrenut krivični postupak, a ako je pokrenut postupak zbog djela učinjenog prema crnogorskom državljaninu, da je položeno obezbjeđenje za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog;
- 6) je utvrđen identitet lica čije se izručenje traži;
- 7) država molilja navede činjenice i dokaze za postojanje osnovane sumnje da je lice čije se izručenje traži učinilo krivično djelo ili da postoji pravosnažna sudska odluka.

Slučajevi kad izručenje nije dozvoljeno, odnosno kad je dozvoljeno pod određenim uslovima

Član 17

- (1) Nije dozvoljeno izručenje okrivljenih i osuđenih zbog političkog krivičnog djela, djela povezanog sa političkim krivičnim djelom ili vojnog krivičnog djela u smislu Evropske konvencije o ekstradiciji (u daljem tekstu: politička i vojna krivična djela).
- (2) Zabrana iz stava 1 ovog člana ne odnosi se na krivična djela genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnih zločina i terorizma.
- (3) Nije dozvoljeno izručenje okrivljenog u cilju vođenja postupka zbog krivičnog djela za koje je domaćim zakonom i zakonom države molilje propisana kazna zatvora u trajanju do jedne godine ili novčana kazna.
- (4) Ako se traži izručenje osuđenog radi izdržavanja kazne, nije dozvoljeno njegovo izručenje ako je trajanje izrečene kazne zatvora ili njenog neizdržanog dijela do četiri mjeseca.
- (5) Ako se zahtjev za izručenje odnosi na okrivljenog ili osuđenog zbog različitih krivičnih djela, od kojih su se za jedno krivično djelo stekli uslovi za izručenje u smislu st. 3 i 4 ovog člana, izručenje se može dozvoliti i zbog krivičnih djela za koja se ti uslovi nijesu stekli.
- (6) Ako je prema zakonu države molilje propisana smrtna kazna za djelo zbog kojeg se traži izručenje, izručenje se može odobriti samo ako ta država pruži garancije da smrtna kazna neće biti izrečena, odnosno izvršena.

Zahtjev za izručenje

Član 18

- (1) Postupak za izručenje okrivljenog ili osuđenog pokreće se na osnovu zahtjeva za izručenje države molilje, odnosno na osnovu raspisane međunarodne potjernice.
- (2) Zahtjev za izručenje podnosi se Ministarstvu.
- (3) Uz zahtjev za izručenje prilažu se:
 - 1) podaci za utvrđivanje identiteta okrivljenog, odnosno osuđenog (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl);
 - 2) uvjerenje ili drugi podaci o državljanstvu lica čije se izručenje traži;
 - 3) optužnica, presuda ili odluka o pritvoru, odnosno drugi akt koji odgovara optužnici, presudi ili odluci o pritvoru, koji sadrži ime i prezime lica čije se izručenje traži i druge podatke potrebne za utvrđivanje identiteta, opis djela, naziv krivičnog djela i dokaze za osnovanu sumnju;

4) izvod iz teksta krivičnog zakona države molilje koji treba primijeniti ili je primijenjen prema okrivljenom zbog djela povodom koga se traži izručenje, a ako je djelo izvršeno na teritoriji treće države, prilaže se i izvod iz teksta krivičnog zakona te države.

(4) Ako su podaci i isprave iz stava 3 ovog člana dostavljeni na stranom jeziku, mora se priložiti i ovjeren prevod na crnogorskom jeziku.

(5) Ako je to potrebno za postupanje po zahtjevu za izručenje, od države molilje mogu se zatražiti i drugi podaci, odnosno dokumenta.

Postupak pred sudom

Član 19

(1) Ministarstvo dostavlja zahtjev za izručenje sudiji za istragu nadležnog suda.

(2) Ako se ne zna prebivalište ili boravište lica čije se izručenje traži, ustanoviće se njegovo prebivalište ili boravište preko organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove.

(3) Sudija za istragu će izdati naredbu za dovođenje lica čije se izručenje traži.

(4) Naredbu iz stava 3 ovog člana izvršava organizaciona jedinica organa državne uprave nadležnog za unutrašnje poslove koja vrši policijske poslove (u daljem tekstu: policija).

(5) Sudija za istragu će licu čije se izručenje traži, kad ustanovi njegov identitet, bez odlaganja, saopštiti zbog čega se i na osnovu kojih dokaza traži njegovo izručenje i pozvati ga da iznese svoju odbranu.

(6) Lice čije se izručenje traži, sudija za istragu će, bez odlaganja, obavijestiti o mogućnosti pojednostavljenog izručenja u skladu sa članom 29 ovog zakona.

(7) Sudija za istragu je dužan da odmah saopšti licu čije se izručenje traži da može uzeti branioca ili će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti ako je u pitanju krivično djelo za koje je odbrana po Zakoniku o krivičnom postupku obavezna.

(8) O ispitivanju i odbrani lica čije se izručenje traži sastaviće se zapisnik.

(9) Po pribavljenom izjašnjenju nadležnog državnog tužioca i saslušanju branioca, sudija za istragu će, po potrebi, sprovesti i druge radnje radi utvrđivanja da li postoje uslovi za izručenje, odnosno za predaju predmeta na kojima je ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo, ako su ti predmeti oduzeti od lica čije se izručenje traži.

(10) Po sprovođenju radnji iz stava 9 ovog člana sudija za istragu će spise predmeta sa svojim mišljenjem dostaviti nadležnom vijeću.

(11) Ako je protiv lica čije se izručenje traži kod domaćeg pravosudnog organa u toku krivični postupak zbog istog ili drugog krivičnog djela, sudija za istragu će to naznačiti u spisima predmeta.

Određivanje pritvora u cilju izručenja

Član 20

(1) Sudija za istragu će donijeti rješenje o određivanju pritvora u cilju izručenja ako postoji opasnost da će to lice da izbjegne postupak izručenja ili ako postoje drugi razlozi iz Zakonika o krivičnom postupku, odnosno preduzeće druge mjere za obezbjeđenje njegovog prisustva, osim ako je iz raspoloživih podataka ili dokumentacije očigledno da nijesu ispunjeni uslovi za izručenje.

(2) Pritvor u cilju izručenja može se odrediti i prije prijema zahtjeva za izručenje od strane države molilje, ako ona to zahtijeva ili ako postoji osnovana sumnja da je lice čije se izručenje traži učinilo krivično djelo za koje može biti izručeno državi molilji.

(3) Lice čije se izručenje traži će biti pušteno na slobodu ako zahtjev za izručenje ne bude podniet u roku od 18 dana od dana pritvaranja, odnosno 40 dana od dana pritvaranja ako država molilja zatraži produženje roka za dostavljanje zahtjeva.

(4) Izuzetno, ako za to postoje opravdani razlozi, sudija za istragu može, na zahtjev države molilje, produžiti trajanje pritvora za još najviše 30 dana.

(5) O određivanju pritvora i rokovima koje je odredio sudija za istragu u skladu sa st. 3 i 4 ovog člana Ministarstvo, bez odlaganja, obavještava državu molilju.

(6) Pritvor u cilju izručenja ostaje na snazi tokom cijelog postupka izručenja do isteka roka za izvršenje rješenja iz člana 24 stav 1 ovog zakona, odnosno predaje državi molilji lica čije je izručenje dozvoljeno.

(7) U toku trajanja postupka izručenja sud ispituje postojanje razloga za određivanje pritvora.

Donošenje odluke o ispunjenosti uslova za izručenje

Član 21

Vijeće nadležnog suda, nakon razmatranja spisa predmeta, u roku od osam dana od dana dostavljanja spisa donijeće odluku o ispunjenosti uslova za izručenje.

Rješenje kojim se odbija izručenje

Član 22

(1) Ako vijeće nadležnog suda nađe da nijesu ispunjeni uslovi za izručenje propisani ovim zakonom, donijeće rješenje kojim se zahtjev za izručenje odbija.

(2) Rješenje iz stava 1 ovog člana sud će, po službenoj dužnosti, dostaviti neposredno višem sudu, koji može, po pribavljenom izjašnjenju nadležnog državnog tužioca, potvrditi, ukinuti ili preinačiti rješenje.

(3) Ako se lice čije se izručenje traži nalazi u pritvoru, vijeće nadležnog suda može odlučiti da ostane u pritvoru do pravosnažnosti rješenja o odbijanju njegovog izručenja.

(4) Pravosnažno rješenje kojim se izručenje odbija dostavlja se Ministarstvu, koje će o tome obavijestiti državu molilju.

Rješenje kojim se utvđuje ispunjenost uslova za izručenje

Član 23

(1) Ako vijeće nadležnog suda nađe da su ispunjeni uslovi za izručenje propisani ovim zakonom, utvrdiće to rješenjem.

(2) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana lice čije se izručenje traži ima pravo žalbe, u roku od tri dana od dana prijema rješenja, neposredno višem sudu.

(3) Sud iz stava 2 ovog člana dužan je da donese odluku po žalbi u roku od osam dana od dana prijema žalbe.

(4) Sud iz stava 2 ovog člana može rješenje iz stava 1 ovog člana ukinuti samo jednom i vratiti predmet na ponovno odlučivanje.

(5) Nakon što rješenje iz stava 1 ovog člana postane pravosnažno, predmet se dostavlja ministru za poslove pravosuđa (u daljem tekstu: ministar), radi odlučivanja o izručenju.

Odlučivanje ministra

Član 24

(1) U slučaju iz člana 23 ovog zakona ministar, nakon razmatranja spisa predmeta, donosi rješenje kojim izručenje dozvoljava ili ne dozvoljava.

(2) Ministar može, kad dozvoli izručenje, donijeti rješenje da se izručenje odloži iz razloga što je zbog drugog krivičnog djela u Crnoj Gori u toku krivični postupak protiv lica čije se izručenje traži ili što se to lice nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Crnoj Gori.

(3) Ministar može odložiti donošenje rješenja o izručenju dok traje postupak po zahtjevu za međunarodnu zaštitu, osim u slučajevima kad postupak ne sprečava izvršenje.

(4) Ministar neće dozvoliti izručenje lica koje u Crnoj Gori uživa međunarodnu zaštitu ili kad se može opravdano pretpostaviti da bi lice čije se izručenje traži u slučaju izručenja bilo izloženo progonu ili kažnjavanju zbog svoje rase, vjere, državljanstva, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili zbog svojih političkih uvjerenja ili bi njegov položaj bio otežan zbog nekog od tih razloga.

(5) Ministar neće dozvoliti izručenje ako je na teritoriji države molilje ratno ili vanredno stanje ili se odvijaju oružani sukobi, odnosno postoje drugi razlozi ili okolnosti zbog kojih se može opravdano pretpostaviti da bi licu čije se izručenje traži bio ugrožen život, odnosno lična sigurnost i bezbjednost.

(6) Ministar neće dozvoliti izručenje ako u krivičnom postupku koji je prethodio izručenju licu čije se izručenje traži nije bilo omogućeno da ima branioca.

(7) Rješenje iz stava 1 ovog člana je izvršno i protiv njega nije dopuštena žalba.

Primjena načela specijalnosti

Član 25

(1) Kad se dozvoli izručenje, lice čije je izručenje dozvoljeno ne može se goniti za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo, prema tom licu ne može se izvršiti kazna za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo, niti se to lice može izručiti trećoj državi za krivično djelo učinjeno prije izručenja, bez saglasnosti nadležnog organa Crne Gore.

(2) Saglasnost iz stava 1 ovog člana nije potrebna ako je lice čije je izručenje dozvoljeno, tokom postupka za izručenje pred sudijom za istragu dalo izjavu da se ne protivi krivičnom gonjenju, izvršenju kazne, primjeni teže kazne ili izručenju trećoj državi za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo (u daljem tekstu: izjava o odricanju).

(3) Izjava o odricanju daje se na zapisnik pred nadležnim sudom u skladu sa Zakonikom o krivičnom postupku, na način koji garantuje da je lice čije se izručenje traži tu izjavu dalo dobrovoljno i bilo svjesno njenih posljedica, i ne može se opozvati.

(4) Ograničenje iz stava 1 ovog člana ili izjava o odricanju navodi se u rješenju kojim se dozvoljava izručenje.

(5) Ograničenje iz stava 1 ovog člana neće se primijeniti ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju države molilje kojoj je bilo izručeno u roku od 30 dana od dana konačnog puštanja na slobodu ili se, nakon napuštanja, ponovo vratilo na teritoriju države molilje.

Dostavljanje rješenja o izručenju

Član 26

(1) O rješenju kojim je odlučeno po zahtjevu za izručenje obavijestiće se država molilja.

(2) Rješenje kojim se dozvoljava izručenje dostaviće se policiji koja će sa nadležnim organom države molilje dogovoriti datum, mjesto i vrijeme predaje lica čije je izručenje dozvoljeno.

(3) Rješenje o izručenju koje je donio ministar dostavlja se nadležnom sudu.

Predaja lica

Član 27

(1) Država molilja će preuzeti lice čije je izručenje dozvoljeno u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja o izručenju.

(2) Ako država molilja ne preuzme lice čije je izručenje dozvoljeno u roku od 15 dana od dana utvrđenog za predaju u skladu sa članom 26 stav 2 ovog zakona, to lice će se pustiti na slobodu.

(3) Rok iz stava 2 ovog člana može biti produžen najviše do 30 dana od dana utvrđenog za predaju, na obrazložen i opravdan zahtjev države molilje.

(4) Ako se po isteku rokova iz st. 1, 2 i 3 ovog člana ne izvrši preuzimanje, lice čije je izručenje dozvoljeno će biti odmah pušteno na slobodu, a ministar može da odbije ponovni zahtjev za izručenje zbog istog krivičnog djela.

(5) O datumu i vremenu predaje lica čije je izručenje dozvoljeno i isteku rokova za predaju policija blagovremeno obavještava nadležni sud.

(6) Nakon izvršenja rješenja o izručenju, policija obavještava Ministarstvo o datumu i vremenu izvršenja, odnosno predaje državi molilji lica čije izručenje je dozvoljeno.

Zahtjevi za izručenje od strane više država

Član 28

(1) Ako izručenje istog lica traži više država zbog istog ili različitih krivičnih djela, prilikom odlučivanja o izručenju, uzeće se u obzir težina krivičnih djela, mjesto izvršenja,

redosljed podnošenja zahtjeva za izručenje, državljanstvo traženog lica, mogućnost daljeg izručenja drugoj državi, kao i druge okolnosti.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, sud će rješenjem utvrditi ispunjenost pretpostavki za izručenje u odnosu na svaki zahtjev za izručenje pojedinačno, nakon čega odluku o izručenju donosi ministar.

Pojednostavljeno izručenje

Član 29

(1) Lice čije se izručenje traži na osnovu međunarodne potjernice, odnosno zahtjeva za izručenje od strane samo jedne države i kad su ispunjeni uslovi za izručenje propisani ovim zakonom, može se izručiti po pojednostavljenom postupku, uz saglasnost tog lica.

(2) Lice koje je dalo saglasnost za izručenje po pojednostavljenom postupku može se, u istoj izjavi, izričito odreći prava na primjenu načela specijalnosti iz člana 25 ovog zakona.

(3) Saglasnost iz stava 1 ovog člana i odricanje iz stava 2 ovog člana unijeće se u zapisnik pred nadležnim sudom u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku, na način koji garantuje da je lice čije se izručenje traži tu saglasnost dalo dobrovoljno i bilo svjesno njenih posljedica, i ne mogu se opozvati.

(4) O saglasnosti iz stava 1 ovog člana i odricanju iz stava 2 ovog člana država molilja će biti obaviještena u što kraćem roku, a sud može odlučiti da ta država nije obavezna da dostavi zahtjev za izručenje.

(5) Odluku o izručenju u pojednostavljenom postupku donosi nadležni sud, o čemu će, bez odlaganja, obavijestiti Ministarstvo koje će o tome obavijestiti državu molilju.

(6) Izručenje u pojednostavljenom postupku ima dejstvo izručenja u redovnom postupku.

(7) Sud može, kad dozvoli izručenje u pojednostavljenom postupku, donijeti rješenje da se izručenje odloži iz razloga što je zbog drugog krivičnog djela u Crnoj Gori u toku krivični postupak protiv lica koje je pristalo na pojednostavljeni postupak ili što se to lice nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Crnoj Gori.

(8) Ako se izručenje istog lica traži od strane dvije ili više država, to lice se ne može izručiti po pojednostavljenom postupku.

Oduzimanje predmeta

Član 30

(1) Po zahtjevu države molilje nadležni sud će zaplijeniti i predati, u skladu sa domaćim zakonom, predmete koji mogu da posluže kao dokazni materijal ili koji su nastali izvršenjem krivičnog djela.

(2) Predmeti iz stava 1 ovog člana predaće se i ako se već odobreno izručenje ne može ostvariti zbog smrti ili bjekstva lica čije se izručenje traži.

(3) Ako predmeti iz stava 1 ovog člana podliježu zaplijeni ili oduzimanju na teritoriji Crne Gore, mogu se u vezi sa krivičnim postupkom koji je u toku, privremeno zadržati ili predati, uz uslov da budu vraćeni.

(4) Predmeti iz stava 1 ovog člana, na kojima postoje prava Crne Gore ili trećih lica, po završetku pretresa, će biti vraćeni Crnoj Gori u najkraćem mogućem roku.

Podnošenje zahtjeva za izručenje stranoj državi

Član 31

(1) Ako se protiv lica koje se nalazi u stranoj državi vodi u Crnoj Gori krivični postupak ili ako je licu koje se nalazi u stranoj državi nadležni sud u Crnoj Gori izrekao kaznu, ministar može podnijeti zahtjev za izručenje.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se zamoljenoj državi sa podacima i ispravama iz člana 18 stav 3 ovog zakona.

Upućivanje zahtjeva za određivanje privremenog pritvora stranoj državi

Član 32

(1) Kad postoji opasnost da će lice čije se izručenje traži pobjeći, odnosno postoje drugi opravdani razlozi, ministar može, prije podnošenja zahtjeva za izručenje u skladu sa članom 31 ovog zakona, tražiti od strane države da se protiv tog lica odredi privremeni pritvor u cilju izručenja ili preduzmu druge mjere radi sprečavanja njegovog bjekstva.

(2) U zahtjevu za određivanje privremenog pritvora posebno će se naznačiti podaci o identitetu lica čije se izručenje traži, naziv krivičnog djela zbog kojeg se izručenje traži, optužnica, presuda ili odluka o pritvoru, datum, mjesto i naziv organa koji je odredio pritvor, odnosno podaci o pravosnažnosti presude, kao i izjava da će se izručenje tražiti redovnim putem.

Ograničenja u pogledu primjene načela specijalnosti

Član 33

(1) Ako lice čije se izručenje traži bude izručeno, ne može se goniti za drugo, prije izručenja učinjeno djelo, prema tom licu ne može se izvršiti kazna za drugo, prije izručenja učinjeno krivično djelo, niti se to lice može izručiti trećoj državi za krivično djelo učinjeno prije izručenja, bez saglasnosti zamoljene države.

(2) Ograničenje iz stava 1 ovog člana neće se primijeniti ako izručeno lice, iako je imalo mogućnosti, nije napustilo teritoriju Crne Gore u roku od 30 dana od dana konačnog puštanja na slobodu ili se, nakon napuštanja, ponovo vratilo na teritoriju Crne Gore.

Uračunavanje vremena provedenog u pritvoru

Član 34

Ako je izručeno lice bilo pritvoreno u stranoj državi zbog krivičnog djela zbog koga je izručeno, vrijeme koje je provelo u pritvoru uračunaće se u kaznu zatvora.

Zahtjev za sprovođenje stranca preko teritorije Crne Gore radi izručenja

Član 35

(1) Ako izručenje traži strana država od druge strane države, a lice čije se izručenje traži bi se moralo sprovesti preko teritorije Crne Gore, sprovođenje može, po zahtjevu države molilje, dozvoliti ministar, pod uslovom da se ne radi o crnogorskom državljaninu i da se izručenje ne vrši zbog političkog ili vojnog krivičnog djela.

(2) Zahtjev za sprovođenje lica preko teritorije Crne Gore sadrži podatke i isprave iz člana 18 stav 3 ovog zakona.

(3) U slučaju sprovođenja lica preko teritorije Crne Gore vazdušnim saobraćajem, kad nije predviđeno slijetanje, nije potrebna dozvola iz stava 1 ovog člana.

(4) O sprovođenju iz stava 1 ovog člana država molilja će obavijestiti Ministarstvo.

(5) Obavještenje iz stava 4 ovog člana sadrži: ime i prezime lica koje se sprovodi preko teritorije Crne Gore, kojoj se državi izručuje, zbog kojeg krivičnog djela se izručenje vrši, vrijeme prelijetanja, kao i druge podatke.

IV. USTUPANJE I PREUZIMANJE KRIVIČNOG GONJENJA

Ustupanje krivičnog gonjenja stranoj državi

Član 36

(1) Ako je na teritoriji Crne Gore krivično djelo učinio stranac koji ima prebivalište u stranoj državi, toj državi se mogu ustupiti krivični spisi radi krivičnog gonjenja i suđenja, ako se strana država tome ne protivi.

(2) Odluku o ustupanju krivičnog gonjenja donosi nadležni državni tužilac do potvrđivanja optužnice, odnosno ispitanog optužnog predloga od strane suda, a poslije potvrđivanja optužnice, odnosno ispitanog optužnog predloga od strane suda odluku o ustupanju krivičnog gonjenja donosi vijeće nadležnog suda.

(3) Ako je oštećeni crnogorski državljanin, ustupanje krivičnog gonjenja nije dozvoljeno ako se oštećeni tome protivi, osim ako je dato obezbjeđenje za ostvarivanje njegovog imovinskog zahtjeva.

(4) Nadležni sud ili državni tužilac zamolnicu za ustupanje krivičnog gonjenja sa odlukom o ustupanju krivičnog gonjenja i spisima predmeta dostavlja Ministarstvu.

(5) Ministarstvo zamolnicu za ustupanje krivičnog gonjenja dostavlja nadležnom organu zamoljene države.

Preuzimanje krivičnog gonjenja po zahtjevu strane države

Član 37

(1) Po zamolnici države molilje da nadležni organ u Crnoj Gori preuzme krivično gonjenje crnogorskog državljanina ili lica koje ima prebivalište u Crnoj Gori, zbog krivičnog djela učinjenog u stranoj državi, nadležni organ u Crnoj Gori može preuzeti krivično gonjenje.

(2) Zamolnica iz stava 1 ovog člana upućuje se sa spisima nadležnom državnom tužilaštvu na čijem području to lice ima prebivalište.

(3) Ako je nadležnom organu države molilje podnesen imovinskopравни zahtjev, postupiće se kao da je taj zahtjev podnesen nadležnom sudu.

(4) Odluku po zamolnici države molilje za preuzimanje krivičnog gonjenja donosi nadležno državno tužilaštvo.

(5) Odluka kojom se odbija preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti obrazložena u pogledu razloga zbog kojih nije preuzeto krivično gonjenje.

(6) O odbijanju da se preuzme krivično gonjenje, kao i o pravosnažnoj odluci donesenoj u krivičnom postupku po zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja, obavijestiće se država molilja.

(7) Ako je preuzeto krivično gonjenje po zamolnici iz stava 1 ovog člana, primjenjivaće se domaći zakon.

(8) Procesna radnja preduzeta prema propisima države molilje izjednačava se sa procesnom radnjom preduzetom prema propisima Crne Gore, osim ako to nije suprotno osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka i međunarodnim standardima o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

(9) Zakon strane države će se primijeniti u slučaju kad je on blaži za okrivljenog.

V. IZVRŠENJE STRANE SUDSKE ODLUKE U KRIVIČNIM STVARIMA

Postupak izvršenja strane sudske odluke

Član 38

(1) Nadležni sud u Crnoj Gori će, radi izvršenja strane sudske odluke u krivičnim stvarima, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako postoji uzajamnost, donijeti odluku o izricanju krivične sankcije, odnosno odluku kojom se nalaže privremeno ili trajno oduzimanje imovinske koristi stečene kriminalnom djelatnošću, u skladu sa domaćim zakonom.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana nadležni sud donosi odluku u vijeću sastavljenom od troje sudija, bez prisustva stranaka.

(3) Mjesna nadležnost suda određuje se prema posljednjem prebivalištu okrivljenog u Crnoj Gori, a ako okrivljeni nije imao prebivalište u Crnoj Gori, prema mjestu rođenja. Ako okrivljeni nije imao prebivalište, niti je rođen u Crnoj Gori, Vrhovni sud Crne Gore će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se sprovesti postupak.

(4) U izreku odluke iz stava 2 ovog člana sud iz stava 1 ovog člana će unijeti potpunu izreku strane sudske odluke i naziv organa koji je donio odluku i odlučiće po zahtjevu. U obrazloženju odluke iznijeti će se razlozi kojima se sud rukovodio prilikom donošenja odluke i ukazati na razloge strane sudske odluke koju treba izvršiti.

(5) Protiv odluke iz stava 2 ovog člana žalbu mogu izjaviti državni tužilac i okrivljeni ili njegov branilac.

Pravila za izricanje krivične sankcije

Član 39

(1) Ako je strani sud izrekao krivičnu sankciju koja nije predviđena domaćim zakonom, nadležni sud u Crnoj Gori će izreći krivičnu sankciju koja je po vrsti i težini najpribližnija krivičnoj sankciji koju je izrekao strani sud.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, krivična sankcija ne smije biti stroža od krivične sankcije koju je izrekao strani sud.

Slučajevi kad se neće izvršiti strana sudska odluka

Član 40

Strana sudska odluka u krivičnim stvarima neće se izvršiti, ako je:

- 1) nastupila zastarjelost izvršenja po domaćem zakonu;
- 2) u skladu sa domaćim zakonom za vođenje krivičnog postupka nadležan i sud u Crnoj Gori, a postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje;
- 3) ta odluka donijeta u odsustvu okrivljenog, odnosno ako okrivljeni nije saslušan ili nije imao prilike da iznese svoju odbranu.

Amnestija, pomilovanje i uslovni otpust

Član 41

Odredbe domaćeg zakona o amnestiji, pomilovanju i uslovnom otpustu primjenjuju se i na lica kojima je stranom sudskom odlukom u krivičnim stvarima izrečena kazna zatvora ili mjera bezbjednosti.

Podnošenje zahtjeva za izvršenje sudske odluke

Član 42

(1) Ako je međunarodnim ugovorom predviđena mogućnost izvršenja odluke u krivičnim stvarima nadležnog organa Crne Gore ili ako postoji uzajamnost, nadležnim organima strane države može se uputiti zahtjev.

(2) Ako strani državljanin osuđen u Crnoj Gori podnese molbu ili nadležni organ ovlašten međunarodnim ugovorom podnese zahtjev nadležnom sudu u Crnoj Gori da osuđeni izdržava kaznu u svojoj državi, sud će postupiti u skladu sa međunarodnim ugovorom.

(3) Ako crnogorski državljanin koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u stranoj državi uputi molbu Ministarstvu ili nadležnom organu te države da bude premješten u Crnu Goru na dalje izdržavanje kazne zatvora, premještaj (transfer) se može izvršiti uz saglasnost ministra i nadležnog organa strane države u kojoj crnogorski državljanin izdržava kaznu, ako mu je preostalo da izdrži više od šest mjeseci kazne zatvora i ako postoji uzajamnost.

Sprovođenje stranca preko teritorije Crne Gore radi izvršenja kazne zatvora

Član 43

Na sprovođenje stranca preko teritorije Crne Gore za potrebe premještaja radi izvršenja kazne zatvora (transfer) primjenjuju se odredbe člana 35 ovog zakona.

VI. OBRAZOVANJE ZAJEDNIČKIH ISTRAŽNIH TIMOVA

Uslovi za obrazovanje

Član 44

Državno tužilaštvo Crne Gore može sa nadležnim organom jedne ili više stranih država obrazovati zajednički istražni tim (u daljem tekstu: tim), na ograničeni vremenski period, koji se uz uzajamnu saglasnost može produžiti, radi sprovođenja istrage na teritoriji jedne ili više država, a posebno u slučaju kad:

- 1) postoji potreba za složenom i opsežnom istragom povezanom sa drugom državom ili više njih;
- 2) se u više država sprovode istrage čija priroda zahtijeva preduzimanje koordinisanih i usklađenih radnji tih država;
- 3) istražne radnje treba da se sprovedu naizmjenično u Crnoj Gori i jednoj ili više stranih država.

Zahtjev za obrazovanje

Član 45

- (1) Zahtjev za obrazovanje tima Crnoj Gori može podnijeti bilo koja zainteresovana strana država.
- (2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana upućuje se vrhovnom državnom tužiocu.
- (3) Kad Crna Gora zahtijeva obrazovanje tima, zahtjev upućuje vrhovni državni tužilac, na predlog državnog tužilaštva koje postupa u predmetu.
- (4) Pored podataka iz člana 13 stav 2 ovog zakona, zahtjev iz st. 1 i 3 ovog člana treba da sadrži i predloge za članove tima iz države koja podnosi zahtjev za njegovo obrazovanje.
- (5) Tim će se obrazovati u državi u kojoj se očekuje sprovođenje istražnih radnji.
- (6) Tim se obrazuje sporazumom, koji u ime Crne Gore potpisuje vrhovni državni tužilac, o čemu obavještava Ministarstvo.

Sastav

Član 46

- (1) Tim čine članovi koje određuju države koje potpisuju sporazum iz člana 45 stav 6 ovog zakona.
- (2) Timom rukovodi rukovodilac tima, koji se određuje iz države u kojoj se sprovode istražne radnje.
- (3) Države se prilikom potpisivanja sporazuma iz člana 45 stav 6 ovog zakona mogu dogovoriti da, pored članova tima i druga lica iz tih država učestvuju u akcijama tima, u skladu sa zakonom države iz koje su ta lica ili međunarodnim ugovorom.
- (4) Lica iz stava 3 ovog člana neće imati prava koja imaju članovi tima, osim ako je to izričito određeno sporazumom iz člana 45 stav 6 ovog zakona.
- (5) U toku preduzimanja radnji u Crnoj Gori u skladu sa sporazumom iz člana 45 stav 6 ovog zakona, strani članovi tima smatraće se službenim licima Crne Gore, u slučaju krivičnih djela učinjenih protiv njih ili krivičnih djela koja su oni učinili.

Način rada

Član 47

- (1) Ako se istraga sprovodi u Crnoj Gori:
 - 1) istražne radnje sprovode se u skladu sa domaćim zakonom;
 - 2) rukovodilac tima je predstavnik državnog tužilaštva koje postupa u predmetu;
 - 3) tim postupa po nalogima rukovodioca tima, a u skladu sa sporazumom iz člana 45 stav 6 ovog zakona;
 - 4) Crna Gora obezbjeđuje uslove potrebne za rad tima na njenoj teritoriji.
- (2) Rukovodilac tima može članovima tima odrediti zadatke za preduzimanje određenih istražnih radnji, u skladu sa domaćim zakonom i uz saglasnost domaćih nadležnih organa i nadležnih organa države iz koje je član tima kome se određuje zadatak.
- (3) Ako je timu potrebna pravna pomoć od države koja nije učestvovala u obrazovanju tima, nadležni organi Crne Gore uputiće zamolnicu nadležnim organima te države, u skladu sa ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom.
- (4) Informacije i dokazi pribavljeni na način iz stava 3 ovog člana mogu biti podijeljeni sa državama koje su potpisale sporazum iz člana 45 stav 6 ovog zakona, samo uz saglasnost zamoljene države.
- (5) Članovi tima iz stranih država (u daljem tekstu: strani član tima) imaju pravo da prisustvuju sprovođenju istrage na teritoriji Crne Gore, ako rukovodilac tima, u skladu sa domaćim zakonom, ne odredi drukčije.

(6) Ako tim treba da sprovodi istražne radnje na teritoriji Crne Gore, članovi tima iz Crne Gore (u daljem tekstu: domaći član tima) mogu zatražiti od domaćih nadležnih organa da sprovedu te radnje, a te radnje će se sprovesti u skladu sa domaćim zakonom.

(7) Domaći član tima može, u skladu sa domaćim zakonom i u okviru svojih ovlašćenja, dostaviti timu informacije koje su mu dostupne u Crnoj Gori, u svrhu istrage koju tim sprovodi.

Korišćenje informacija dobijenih u toku rada

Član 48

Informacije do kojih članovi tima dolaze u toku rada tima, a koje nadležnim organima država koje su potpisale sporazum iz člana 45 stav 6 ovog zakona nijesu dostupne na drugi način, mogu se koristiti:

- 1) u svrhu za koju je obrazovan tim;
- 2) za otkrivanje, istragu ili krivično gonjenje drugih krivičnih djela, uz saglasnost države čijim su članovima tima informacije stavljene na raspolaganje, pri čemu se davanje saglasnosti može odbiti samo u slučajevima kad bi korišćenje tih informacija ugrozilo krivičnu istragu u toj državi ili ako se radi o informacijama zbog kojih bi ta država mogla odbiti pružanje pravne pomoći;
- 3) za sprečavanje neposrednog i ozbiljnog ugrožavanja javne bezbjednosti, a ako se kasnije pokrene krivična istraga informacije se mogu koristiti uz saglasnost iz tačke 2 ovog stava;
- 4) u druge svrhe, ako je to određeno sporazumom iz člana 45 stav 6 ovog zakona.

Odgovornost za štetu

Član 49

(1) Crna Gora odgovara za štetu nastalu na njenoj teritoriji, koju je prouzrokovao tim svojim nepravilnim ili nezakonitim radom.

(2) Ako je štetu prouzrokovao strani član tima, Crna Gora će zatražiti nadoknadu isplaćenog iznosa od države koja je odredila tog člana tima.

(3) Ako je strana država na čijoj je teritoriji djelovao tim nekom licu isplatila štetu nastalu zbog postupanja domaćeg člana tima, Crna Gora će toj državi nadoknaditi isplaćeni iznos.

VII. PRUŽANJE MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI U DRUGIM OBLICIMA

Drugi oblici međunarodne pravne pomoći

Član 50

Drugi oblici međunarodne pravne pomoći su: dostavljanje akata, pisanih materijala i drugih predmeta u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji; međusobna razmjena informacija, kao i izvršenje pojedinih procesnih radnji; saslušanje okrivljenog, svjedoka i vještaka, uključujući saslušanje putem video i telefonske konferencijske veze, uviđaj, pretresanje lica, prostorija i pokretnih stvari uključujući računare, računarske sisteme i uređaje povezane sa računarskim sistemima, privremeno oduzimanje predmeta, mjere tajnog nadzora, dostavljanje bankarskih podataka, DNK analiza, privremena predaja lica lišenog slobode radi svjedočenja, dostavljanje podataka iz kaznene evidencije, podataka o osudi i druge procesne radnje.

Odlučivanje o dozvoljenosti i načinu izvršenja

Član 51

O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje koja je predmet zamolnice stranog nadležnog organa odlučuje nadležni sud, odnosno nadležno državno tužilaštvo, u skladu sa domaćim zakonom i međunarodnim ugovorom.

Razmjena informacija bez zamolnice (spontana razmjena)

Član 52

(1) Domaći nadležni organi mogu, ne utičući na sopstvene istrage ili postupke, bez prethodno upućene zamolnice, dostaviti stranim nadležnim organima i primiti od stranih nadležnih organa informacije i podatke koje se odnose na krivična djela, a do kojih su došli prilikom svojih istraga, ako smatraju da bi dostavljanje takvih informacija, odnosno podataka moglo biti od koristi za pokretanje istrage ili krivičnog postupka ili ako bi moglo dovesti do podnošenja zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć.

(2) Domaći nadležni organ koji dostavlja informacije i podatke u skladu sa stavom 1 ovog člana može zatražiti od stranog nadležnog organa obavještenje o radnjama preduzetim na osnovu dostavljenih podataka, a može odrediti i uslove pod kojim država može koristiti informacije i podatke kojoj su joj dostavljeni.

(3) O dostavljenim i primljenim informacijama i podacima iz stava 1 ovog člana domaći nadležni organi su dužni da vode evidenciju.

Prisustvo stranog službenog lica

Član 53

(1) Po zamolnici stranog nadležnog organa domaći pravosudni organ može dozvoliti prisustvo stranog službenog lica i lica koje ima pravni interes za izvršenje radnje koja je tražena zamolnicom.

(2) U slučaju dozvole prisustva po zamolnici iz stava 1 ovog člana, domaći pravosudni organ dostaviće obavještenje stranom nadležnom organu o mjestu i vremenu izvršenja radnje koja je tražena zamolnicom.

Izjednačavanje procesnih radnji

Član 54

Procesna radnja koju je preduzeo strani nadležni organ u skladu sa svojim zakonom u krivičnom postupku biće izjednačena sa odgovarajućom procesnom radnjom koju preduzima domaći pravosudni organ, osim ako to nije u suprotnosti sa načelima domaćeg pravnog sistema i opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava.

Slučaj kad se neće pružiti međunarodna pravna pomoć

Član 55

Međunarodna pravna pomoć iz člana 50 ovog zakona neće se pružiti ako se zamolnica odnosi na vojno krivično djelo.

Osnov za odbijanje

Član 56

Međunarodna pravna pomoć iz člana 50 ovog zakona može da se odbije ako:

- 1) se zamolnica države molilje odnosi na politička krivična djela;
- 2) bi udovoljenje zamolnici države molilje moglo da povrijedi suverenitet, ustavno uređenje, bezbjednost ili druge bitne interese Crne Gore.

Odlaganje pružanja međunarodne pravne pomoći

Član 57

(1) Domaći pravosudni organ može da odloži pružanje međunarodne pravne pomoći iz člana 50 ovog zakona ako je to neophodno zbog krivičnog gonjenja ili vođenja krivičnog postupka koji je u toku pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u vezi sa dostavljenom zamolnicom.

(2) Ako domaći pravosudni organ odloži pružanje međunarodne pravne pomoći, u skladu sa stavom 1 ovog člana, o tome će obavijestiti državu molilju, uz navođenje razloga za odlaganje.

Zabrane u odnosu na okrivljene, oštećene, svjedoke i vještake

Član 58

Lice koje u svojstvu okrivljenog, oštećenog, svjedoka ili vještaka, na poziv domaćeg pravosudnog organa dođe iz strane države, radi davanja iskaza u postupku povodom kojeg je poziv upućen, dok se nalazi na teritoriji Crne Gore ne može biti lišeno slobode, pritvoreno ili krivično gonjeno za ranije učinjeno krivično djelo.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 59

(1) Lice koje je u Crnoj Gori lišeno slobode može kao svjedok, u cilju saslušanja, radi suočenja ili uviđaja, da bude privremeno predato državi molilji, po zamolnici njenog nadležnog organa, zbog postupka koji je u toj državi pokrenut, ako:

- 1) da izjavu u zapisnik kod nadležnog suda da je saglasno sa privremenom predajom;
- 2) zbog privremene predaje neće biti produženo trajanje lišenja slobode i da neće biti ugrožen krivični postupak koji se protiv tog lica vodi u Crnoj Gori;
- 3) za vrijeme privremene predaje neće biti kažnjeno ili mu neće biti izrečena neka druga sankcija;
- 4) je obezbijeđeno da će predato lice odmah poslije obavljene procesne radnje biti vraćeno u Crnu Goru.

(2) Država molilja je dužna da lice iz stava 1 ovog člana, bez odlaganja, odmah nakon obavljene procesne radnje vrati u Crnu Goru, a najkasnije u roku od 60 dana.

(3) Rješenje o privremenoj predaji donosi nadležni sud u vijeću sastavljenom od trojice sudija, a izvršava se u skladu sa članom 26 ovog zakona.

(4) Protiv rješenja iz stava 3 ovog člana lice čija se privremena predaja traži ima pravo žalbe nadležnom sudu, u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Dostavljanje podataka u vezi pojedinih krivičnih djela

Član 60

U slučaju kad se radi o krivičnim djelima falsifikovanja novca, pranja novca, neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga, trgovine ljudima, kao i o drugim krivičnim djelima u pogledu kojih se međunarodnim ugovorima predviđa centralizacija podataka, organ pred kojim se vodi krivični postupak dužan je da, bez odlaganja, dostavi Međunarodnoj organizaciji kriminalističke policije (INTERPOL) podatke o krivičnim djelima i učiniocu, a prvostepeni sud i pravosnažnu presudu.

Pribavljanje propisa i obavještenja

Član 61

(1) Ministarstvo može, na zahtjev domaćih pravosudnih organa, od stranih nadležnih organa pribavljati tekstove propisa koji važe ili su važili u drugim državama, a po potrebi i obavještenja o određenom pravnom pitanju.

(2) Ministarstvo može, na zahtjev stranih nadležnih organa, dostaviti tekstove domaćih propisa ili obavještenja o određenom pravnom pitanju.

Pružanje međunarodne pravne pomoći međunarodnim tijelima

Član 62

Međunarodna pravna pomoć pruža se i na zahtjev Evropskog suda za ljudska prava, Evropskog suda pravde i Kancelarije javnog tužioca Evropske unije, u skladu sa ovim zakonom.

VIII. TROŠKOVI

Troškovi pružanja međunarodne pravne pomoći

Član 63

(1) Ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno, troškove pružanja međunarodne pravne pomoći, pod uslovom uzajamnosti, snosi zamoljena država, osim troškova:

- 1) vještačenja;
- 2) privremene predaje lica lišenog slobode radi saslušanja;
- 3) koji su vanredni i nesrazmjerno veliki.

(2) Troškove iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana snosi država molilja, a naknada troškova iz stava 1 tačka 3 ovog člana vrši se prema dogovoru države molilje i zamoljene države.

Pojedini troškovi u vezi sa izručenjem

Član 64

Troškove izručenja koji su nastali van teritorije Crne Gore, kao i troškove vraćanja predmeta iz člana 30 stav 4 ovog zakona snosi država molilja.

IX. PRELAZNA I ZAVRŠNE ODREDBE

Započeti postupci

Član 65

Započeti postupci pružanja međunarodne pravne pomoći koji nijesu okončani do dana stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima („Službeni list CG“, br. 4/08, 36/13 i 67/19).

Prestanak važenja

Član 66

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima („Službeni list CG“, br. 4/08, 36/13 i 67/19).

Stupanje na snagu

Član 67

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Br:01-011/25-9879

25. septembar 2025.godine

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ JAVNOJ RASPRAVI

Nacrt predloga zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima

Vrijeme trajanja javne rasprave: 30 dana

Način sprovođenje javne rasprave: Ministarstvo pravde je dana 12. avgusta 2025. godine uputilo poziv za javnu raspravu građanima, naučnoj i stručnoj javnosti, državnim organima, političkim subjektima, nevladinim organizacijama, međunarodnim organizacijama, medijima i svim zainteresovanim organizacijama i zajednicama da se uključe u javnu raspravu i daju svoj doprinos u razmatranju nacrta predloga zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima.

Javni poziv podrazumijeva dostavljanje primjedbi, predloga i sugestija u pisanom ili elektronskom obliku u roku od 30 dana od dana objavljivanja javnog poziva na internet stranici Ministarstva pravde i portalu e-uprave, odnosno do 11. septembra 2025. godine.

Ovlašćeni predstavnici ministarstva koji su učestvovali u javnoj raspravi:

- Blagoje Gledović generalni direktor Direktorata za međunarodnu saradnju i međunarodnu pravnu pomoć;
- Maja Eraković, načelnica u Direktoratu za međunarodnu saradnju i međunarodnu pravnu pomoć;
- Nataša Ćuković, načelnica u Direktoratu za međunarodnu saradnju i međunarodnu pravnu pomoć;
- Valentina Bodven, samostalna savjetnica u Direktoratu za međunarodnu saradnju i međunarodnu pravnu pomoć.

Rezime dostavljenih primjedbi, predloga i sugestija, sa navedenim razlozima njihovog prihvatanja, odnosno neprihvatanja:

R.br	Podnosilac primjedbe, predloga, sugestije	Primjedba, predlog, sugestija	Odgovor na primjedbu, predlog i sugestiju
1.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	U članu 5 stav 4 potrebno je predvidjeti, koji su to državni organi kojima se mogu preusmjeriti komunikacije za pružanje pravne pomoći.	Predlog se ne prihvata. Pitanje centralnih organa osim Ministarstva pravde, kao univerzalnog centralnog organa u međunarodnoj praksi uređuje se kroz komunikaciju sa međunarodnim

		U cilju izbjegavanja zakonskih nedorečenosti, neophodno je propisati da je državni organ kome se može preusmjeriti komunikacija za pružanje pravne pomoći u krivičnim stvarima državni organ zadužen za spoljne poslove u zemlji i/ili drugi odgovarajući državni organi u zemlji.	međunarodnim organizacijama i u pogledu pojedinačnih međunarodnih ugovora čija priroda zahtijeva ili nameće potrebu određivanja drugih organa kao centralnih za prijem i slanje zahtjeva za međunarodnu pravnu pomoć u specifičnim vidovima pravne pomoći. Takođe, pojava novih instrumenata na međunarodnom nivou u narednom periodu će usloviti primjenu ovakvog pristupa, u kojem smislu zakonsko rješenje treba da omogući odgovarajuću širinu i fleksibilnost.
2.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	U članu 5 stav 5 brisati riječi „kada za to postoje opravdani razlozi ili“, ili dio norme definisati na jasan način da bi se izbjegla proizvoljna tumačenja i postupanja u praksi. Članom 5 stav 5 Nacrta zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima propisano je sljedeće: „U slučaju kada za to postoje opravdani razlozi ili je predviđeno međunarodnim ugovorom, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć može se dostavljati i primati diplomatskim putem, posredstvom Nacionalnog centralnog biroa INTERPOL-a i putem kanala komunikacije Evropske agencije za pravosudnu saradnju u krivičnim stvarima – EUROJUST.“ Kako bi se izbjegla	Predlog se djelimično prihvata. U normu će se dodatno unijeti „razlozi hitnosti, drugi opravdani razlozi.“ Svakako ova norma se do sada bez problema primjenjivala u praksi iz razloga što je postojanje ovih kanala komunikacije standard u međunarodnoj praksi, a pitanje njihovog korišćenja stvar procjene nadležnih organa svake države.

		proizvoljna tumačenja i postupanja u praksi („kada za to postoje opravdani razlozi“) prednje riječi brisati, ili dio norme definisati na jasniji i potpuniji način, koji u primjeni neće dovoditi do proizvoljnih ocjena koji su to „opravdani razlozi“. Prednje zbog potrebe pravne sigurnosti i izvjesnosti.	
3.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	U članu 6 potrebno je propisati poseban stav, kojim će biti predviđena obaveza da pravosudni organ kvartalno objavljuje osnovne informacije iz evidencije iz zamolnica o primljenim i pruženim pravnim pomoćima. Rješenje se predlaže u cilju postizanja veće transparentnosti, naročito u odnosu na zainteresovane subjekte, a posebnim stavom je potrebno propisati i taksativno navesti minimum osnovnih informacija, koje će kvartalna evidencija obuhvatiti, poput broja primljenih ili upućenih zamolnica, navođenje zemalja od kojih su primljene ili ka kojima su upućene zamolnice, vrste krivičnih djela na koje se odnose i slično.	Predlog se ne prihvata. Ovo pitanje u skladu sa uporednom praksom nije predmet izričitog definisanja kroz Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima. Podaci koji se tiču međunarodne pravne pomoći (statistika primljenih i poslatih zamolnica itd.) se svakako objavljuje u godišnjim izvještajima o radu Ministarstva pravde, Državnog tužilaštva te izvještajima Sudskog savjeta o radu sudova.
4.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	Član 8 (Povjerljivost i zaštita podataka) potpuno je redefinisati na način da će jednim stavom biti propisano da se poverljivost postupka	Predlog se ne prihvata. Postojeća odredba iz nacrtu Zakona je formulisana u skladu sa međunarodnim

		provodi u skladu sa međunarodnim konvencijama o zaštiti ličnih podataka. Rješenje se predlaže u cilju izbjegavanja proizvoljnih postupanja u praksi od strane izvršnih ili pravosudnih organa, te se predlaže redefinisane člana na način da se samo jednim stavom propiše da se zaštita podataka sprovodi u skladu sa potvrđenim međunarodnim konvencijama iz te oblasti.	konvencijama i međunarodnom praksom i standardima u ovoj oblasti, te propisima iz oblasti zaštite ličnih podataka. Međunarodna pravna pomoć je posebna vrsta postupka koji se sprovodi između država i podrazumijeva raspolaganje sa podacima koji su u vlasništvu drugih država i nadležnih organa, iz kog razloga se isti ne mogu stavljati na raspolaganje neovlašćenim stranama, kao i subjektima koji nemaju pravni interes.
5.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	Potrebno je razmotriti propisivanje posebnog člana/stava kojim će se predvidjeti pravna situacija kada lica sa dokazanim pravnim interesom mogu prisustvovati postupku međunarodne pravne pomoći i imati i druga prava proistekla iz te pravne situacije (npr, uvida u spise). Rješenje se predlaže u cilju izbjegavanja pravnih praznina u vezi sa prednjom pravnom situacijom.	Predlog se ne prihvata. Ne smatramo potrebnim da se pomenuta odredba dodatno razrađuje kroz Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima imajući u vidu da je članom 57 nacrtu Zakona predviđena shodna primjena Zakonika o krivičnom postupku.
6.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	Posebno je razmotriti opravdanost postojanja člana 17 u Nacrtu zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima.	Predlog se ne prihvata. Predmetni član je u skladu sa članom 11 Evropske konvencije o

		Članom 17 Nacrta zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima propisano je: „Ukoliko je prema zakonu države molilje propisana smrtna kazna za djelo zbog kojeg se traži izvršenje, izručenje se može odobriti samo ako ta država pruži garancije da smrtna kazna neće biti izrečena, odnosno izvršena.” Imajući u vidu da je Crna Gora članica Savjeta Evrope i potpisnica relevantne međunarodne konvencije, kojom je zabranjena smrtna kazna, neophodno je razmotriti svrsishodnost postojanja prednjeg člana u zakonu.	ekstradiciji. (Konvencija Savjeta Evrope). Imajući u vidu da se primjena ovog Zakona odnosi na saradnju sa trećim državama, te da na međunarodnom nivou postoje države koje i dalje nijesu ukinule smrtnu kaznu, pomenuti član služi kao zaštitni mehanizam kroz postojanje apsolutnog uslova za izručenje u pogledu garancije da se smrtna kazna neće biti izrečena odnosno izvršena.
7.	NVO Akcija za socijalnu pravdu	U članu 50 potrebno je razmotriti dopunu stava 1 kroz propisivanje da se međunarodna pravna pomoć može odbiti i ako se radi o pravnim situacijama da lice može biti gonjeno ili kažnjeno zbog svog državljanstva ili svoje pripadnosti određenoj vjeri, rasi ili društvenoj grupi. Rješenje se predlaže u cilju definisanja i situacija pružanja različitih oblika međunarodne pravne pomoći kada bi lice moglo da se suoči sa gonjenjem ili kažnjavanjem zbog svog državljanstva ili svoje	Predlog je već integrisan u članu 24 stav 4 Nacrta zakona. Ovim članom je predviđeno da se neće dozvoliti izručenje lica, između ostalog, ako se može opravdano pretpostaviti da bi lice čije se izručenje traži, u slučaju izručenja bilo izloženo progonu ili kažnjavanju zbog svoje rase, vjere, državljanstva, pripadnosti određenoj društvenoj grupi ili zbog svojih političkih uvjerenja ili bi njegov položaj bio otežan zbog tih razloga.

		pripadnosti određenoj vjeri, rasi ili društvenoj grupi, a zbog potpunijeg regulisanja člana 50 koji se dominantno u stavu 1 tačka 1 vezuje za politička krivična djela.	Naime, ova formulacija, u međunarodnoj praksi se veže uglavnom za pitanja izručenja kako bi se obezbijedio nužni zaštitni mehanizam, imajući u vidu karakter i prirodu ekstradicije kao vrste pravne pomoći koja može da dovede do predaje lica državi molilji.
--	--	---	---

Mjesto i datum sačinjavanja izvještaja: Podgorica, 25. septembar 2025. godine.

Naziv organizacione jedinice ministarstva koja je odgovorna za pripremu nacrtu zakona, odnosno strategije: Direktorat za međunarodnu saradnju i međunarodnu pravnu pomoć.

MINISTAR
mr Bojan Božović
